

ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐ-
 λογητὸς Κύριος, ὃς ἐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τῆς ὁδοῦ-
 σιν αὐτοῦ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς σραδίον ἐρρύθη ἐκ τῆς
 παγίδος τοῦ θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνεξίβη, καὶ ἡμεῖς
 ἐρρίθηνμεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τὸ
 ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

Ω, δὴ τοῦ Ἀναβαθμῶν. ΨΑΛΜΟΣ. ρκδ'. 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών. Οὐ σα-
 λωθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
 Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τῇ λαῷ αὐτῆς,
 ἀπὸ τῆς νύκτος καὶ ἕως τῆς αἰῶνος. Ὅτι ἐκ ἀφήσει Κύριος
 τὴν ῥάβδον τοῦ ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δικαίου,
 ὅπως αὐτὸν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν αἰομίαις χειρας
 αὐτοῦ. Ἀγάθων Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς δίδέσει
 τῇ καρδίᾳ. Τὰς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σραγγαλίας,
 ἀπόξει Κύριος καὶ τοῦ ἐργαζομένου τὴν ἀνομίαν, εἰρή-
 νη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ω, δὴ τοῦ Ἀναβαθμῶν, ΨΑΛΜΟΣ. ρκε'. 125.

Εν τῷ ὅπῃ στέλει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών,
 ἐλθνήθημεν ὡσεὶ ὥδα κεκλημημένοι. Τότε ἐπλήθη
 χαρᾶς τὸ σῶμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.
 Τότε ἔρυσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ποιῆ-
 σαι μετ' αὐτοῦ. Ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ποιῆσαι μετ' ἡ-
 μῶν. ἐλθνήθημεν δόφραινόμενοι. Ἐπίστροφον Κύριε τὴν αἰ-
 χμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. οἱ ἀπείρον-
 τες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θείᾳσι. Πορδόμενοι
 ἐπορδόντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτοῦ.
 Ἐρχόμενοι δὲ, ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγ-
 ματα αὐτοῦ.

Ω, δὴ τοῦ Ἀναβαθμῶν, ΨΑΛΜΟΣ. ρκς'. 126.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτῳ ἔχο-
 πίανται οἱ οἰκοδομῶντες. Εἰὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ